

JUNTS EXIGEIX LA COMPAREIXENÇA DEL PRESIDENT ILLA AL PARLAMENT DAVANT LA CRISI EDUCATIVA

Sales, al cap de l'Executiu: "A les escoles, cal l'autoritat dels mestres, no dels policies"

Els professors faran 17 dies de vagues en una mobilització sense precedents

La presidenta del grup parlamentari de Junts, Mònica Sales, ha demanat la compareixença del president de la Generalitat, Salvador Illa, per la seva gestió de la crisi educativa. "Catalunya pateix una crisi en el sistema educatiu. Una crisi de país. I vostè n'és el màxim responsable", ha retret Sales a Illa durant la sessió de control.

També ha advertit que el clam dels mestres ja no és un avís, sinó una esmena a la totalitat a la seua gestió. "Queden 37 dies lectius i n'hi haurà 17 de vaga. Gairebé la meitat del que queda de curs, amb aules buides", ha recordat.

"Vostès, que fan tanta bandera del diàleg, estan enrocats i aïllats", ha incidit. Així, ha lamentat que davant de les reclamacions dels docents per disposar de recursos i de condicions dignes, la resposta del Govern hagi estat el silenci, la inacció o decisions equivocades. "Per això, avui demanem la seua compareixença al Parlament", ha insistit.

A parer seu, l'Executiu està

posant en risc l'educació del país i sectors com el del lleure educatiu, social i cultural, afectats per l'impacte de les vagues. "Mentre el seu Govern aquest cap de setmana ha tornat a anar de colònies, molts alumnes aquest curs i el que ve es quedaran sense fer-ne", ha ironitzat.

"President, quan hi ha un problema, en comptes de posar-hi lideratge, hi posa policies i sense consens", ha lamentat Sales, que ha recalcat que a les "a les escoles, cal autoritat, sí: la dels mestres, no la dels policies".

"Deixe d'amagar-se i, sobretot, rectifiqui. Perquè aquesta crisi té una causa clara i és la seua falta de lideratge", ha conclòs Sales.

MONOGRÀFIC A PROPOSTA DE JUNTS PER CATALUNYA

El portaveu del grup parlamentari, Salvador Vergés, ha anunciat aquest dimarts en roda de premsa que Junts impulsarà un debat monogràfic d'educació al Parlament per

abordar la crisi en el sector educatiu, després de l'anunci de mobilitzacions per part dels sindicats de docents. Vergés ha recordat que Junts fa molt temps que denuncia la crisi de gestió del govern del president Illa, que és especialment crítica en l'àmbit educatiu.

"El govern no dialoga ni cerca consens, sinó que s'enroca. Per tant, el que no fa el Govern, ho farem Junts per Catalunya amb un debat específic en comissió", ha explicat.

En el marc d'aquest monogràfic, Junts demanarà les compareixences de les conselleres d'Educació i d'Interior perquè donin explicacions, i també les dels agents socials i els sindicats perquè puguin venir a expressar-se. "El diàleg i el consens que el Govern no cerca, el posarem Junts des del Parlament de Catalunya", ha assegurat.

"El curs ha d'acabar bé. Aquesta és una prioritat absoluta de país, perquè l'educació és un pilar fonamental en qualsevol nació i en qualsevol estat", ha reblat.

LES FRASES DEL PARLAMENT

Mònica Sales: "Catalunya pateix una crisi en el sistema educatiu. Una crisi de país. I el president Illa n'és el màxim responsable."

Josep Rius: "Necessitem les competències plenes en immigració per decidir des d'aquí, i l'oficialitat del català a Europa per protegir la llengua."

Anna Erra: "Demanem a la Conselleria que rectifiqui. No hi ha cap argument pedagògic que justifiqui el canvi de currículum en ciències. Cal preservar les competències de Catalunya en educació i, davant del rebuig generalitzat a aquesta proposta, trobar una solució de consens."

Anna Feliu: "El sistema català té reptes, però reduir-lo a una caricatura és una irresponsabilitat. Els alumnes no són el problema, el problema és la manca de recursos per garantir l'equitat. El model d'escola catalana funciona i ho fa en català."

Nogueras defensa el no al consorci d'inversions pactat entre ERC i el PSC: “no necessitem xiringuitos”

La portaveu de Junts al Congrés, Miriam Nogueras, ha criticat la proposta de creació d'un consorci d'inversions entre la Generalitat i l'Estat espanyol impulsada per ERC i el govern espanyol, i ha advertit que “Catalunya no necessita més xiringuitos pagats amb els diners de la gent, necessita cobrar els diners que l'Estat li deu”.

Nogueras ha afirmat que la iniciativa “no és només la creació d'un consorci”, sinó que “avui es decideix si Catalunya ha de continuar acceptant que les seves infraestructures estratègiques segueixin controlades des de Madrid” i si “es normalitza la subordinació de Catalunya”.

Segons la portaveu de Junts, el diagnòstic de fons és clar: “Madrid no paga” però la solució no passa per aquest consorci. “En comptes de reclamar que paguin el que ens deuen, proposen la creació d'un organisme controlat per Madrid”.

“Amb qui et deu diners no crees una empresa on qui mana és qui te'ls deu. A qui et deu diners li exigeixes que et pagui”, ha remarcat Nogueras. En aquest sentit, ha insistit

que “Catalunya no necessita consorcis, necessita que es transfereixin els diners que es deuen”.

La portaveu ha denunciat que Catalunya “no rep ni la meitat dels recursos que li corresponen”, mentre que altres territoris “cobren cada any el que els pertoca”. “Això no ho canvia cap consorci ni cap front espanyol”, ha afegit.

Nogueras: “Amb qui et deu diners no crees una empresa on qui mana és qui te'ls deu. A qui et deu diners li exigeixes que et pagui”

També ha acusat els diferents governs espanyols de “no complir mai els compromisos” i ha citat com a exemples “Rodalies, el finançament singular, el traspàs de l'IRPF o la clau de la caixa”. En aquest sentit, ha sostingut que “en els últims 15 anys els partits espanyols no han pagat ni la meitat

del que per llei havien de pagar a Catalunya”, i ha advertit que “això no ho canvia cap consorci”. “La nostra posició és clara: o paguen el que deuen, o paguen el que deuen. Sense excuses i sense invents”, ha conclòs.

Nogueras ha explicat que “Catalunya està al límit”, que el dèficit fiscal afecta directament el futur de la nació i ha denunciat que els recursos insuficients afecten tots els àmbits: “Rodalies, habitatge, immigració, mestres, metges, autònoms, pagesos, gent jove, gent gran, famílies”.

En aquesta línia, Nogueras ha estat especialment crítica amb el paper del govern de la Generalitat: “El president Illa no farà res. El PSC no serveix de res a Madrid. Van al dictat del PSOE”. A més, ha reivindicat la capacitat de pressió de Junts al Congrés: “Nosaltres hem demostrat que, malgrat el xantatge, les mentides i la pressió, aquesta gent es pot forçar a fer coses que no haurien fet mai”. En aquest sentit, ha citat com a exemples “l'ús del català, la llei ELA, la investigació del 17A o la recuperació de competències”.

“No hi ha res que s'assembli més a un polític espanyol de dretes que un d'esquerrès”, ha afirmat Nogueras, tot subratllant que “PP i PSOE actuen igual en el fons”.

Finalment, ha afirmat que

“aquesta situació només la poden canviar els catalans”. “Avui som 7 i hem forçat el govern espanyol com mai ningú ho havia fet. Podríem ser més. Podríem ser 14. I podríem canviar-ho tot”, ha conclòs.

Madrenas acusa el govern espanyol de fer “propaganda” amb l'habitatge i provocar amb aquestes polítiques que els lloguers “siguin més cars que mai”

La diputada Marta Madrenas ha defensat al Congrés el vot contrari de Junts al reial decret llei d'habitatge impulsat pel govern espanyol, perquè el text “no és una política d'habitatge real, sinó una operació

de propaganda jurídicament molt defectuosa”.

Durant la seva intervenció, ha denunciat les polítiques de l'executiu de PSOE i Sumar: “Porten molts anys governant i l'habitatge és avui més inaccessible

que mai. Aquest decret n'és la prova més clara”. En aquest sentit, ha advertit que “només pels seus defectes tècnics, aquest decret ja no es pot votar a favor tal com està redactat”.

Madrenas ha detallat diverses mancances jurídiques del text. Entre elles, ha destacat que la pròrroga obligatòria de dos anys dels contractes de lloguer “no exigeix que el llogater estigui al corrent de pagament”, fet que ha qualificat de “negligència jurídica greu” perquè “es reconeix un dret automàtic sense condicionar-lo al compliment de l'obligació principal del contracte”. També ha denunciat que l'excepció per necessitat del propietari “és inaplicable tal com està redactada”, ja que la jurisprudència exigeix que aquesta possibilitat estigui prevista en el contracte inicial: “El resultat és una excepció que pretén quedar bé, però que és paper mullat”.

Pel que fa a la limitació dels increments del lloguer, la diputada ha criticat la substitució de l'índex existent per un topall del 2%: “Per què un 2%? Quin criteri econòmic ho justifica? Cap. És una decisió arbitrària que evidencia la manca de coherència de les seves polítiques”.

Madrenas també ha advertit que el decret pot generar “inseguretat jurídica sistèmica” per la seva col·lisió amb normatives vigents i ha alertat d'una possible “litigiositat massiva” en el futur. Així mateix, ha denunciat que les mesures acaben perjudicant especialment els petits propietaris i no resolien el problema de fons: “El resultat de les seves polítiques és que els lloguers són més cars que mai i hi ha més gent competint per un mateix pis”.

Madrenas: “Aquest decret no és una solució, és jurídicament defectuós i socialment ineficaç”

“Les persones amb més recursos acaben trobant alternatives, però qui en surt més perjudicat són els llogaters amb rendes més baixes, que queden atrapats”, ha afegit. Davant d'aquesta situació, la diputada ha defensat les propostes de Junts, orientades a reduir realment el cost de l'habitatge i augmentar-ne l'oferta. En

concret, ha plantejat la incorporació de deduccions fiscals al lloguer: “Això sí que seria una reducció directa del cost per a les famílies, sense perjudicar els propietaris”.

També ha reclamat mesures estructurals per incrementar l'oferta, com la reducció de la burocràcia i l'agilitació de llicències. En aquesta línia, ha denunciat que molts promotors estan renunciant a projectes d'habitatge públic per l'augment de costos i la rigidesa dels contractes públics: “Això provoca projectes aturats i menys habitatge públic. Abandonar així els ajuntaments és negligència institucional”.

Finalment, Madrenas ha criticat que el govern hagi ignorat altres problemàtiques com la cessió en bloc de criteris hipotecaris sobre habitatge habitual i ha assenyalat que el decret “no crea ni un sol habitatge ni resol cap dels problemes reals”. “Hi havia mesures clares i urgents per abordar aquesta situació, però han optat per una iniciativa estètica”, ha conclòs. “Aquest decret no és una solució: és jurídicament defectuós, econòmicament incoherent i socialment ineficaç. I per tot això, no es pot convalidar”.

Carles Puigdemont

President

La foguera de la irresponsabilitat

Ahir al Congrés dels Diputats espanyol es van travessar totes les línies de la decència i el respecte que cal observar en un debat parlamentari. En fer-ho, també es va embrutar la memòria d'un partit històric on han militat alguns dels millors homes que ha donat la política catalana en el darrer segle. Molta gent es va entristir de veure un espectacle tan lamentable, propi de la pitjor política espanyola que tant hem hagut de patir els catalans. Jo en sóc un, i no només per la meua condició de president de @JuntsXCat i pel patiment que he vist en els meus set companys que defensen, sovint molt sols, els interessos de Catalunya, sinó també com a català, com a militant independentista i com a demòcrata.

Podem tenir discrepàncies, per profundes que siguin, però fins ara els catalans les sabíem expressar amb una manera de fer i de dir pròpies, diferenciades, que marcava un estil identi-

ficable. No per caprici, sinó per inspiració de la millor praxi de les democràcies a les quals sempre hem aspirat a semblar-nos. Si la democràcia espanyola hagués estat un mirall on reflectir-nos i aprendre, segur que intentaríem imitar el seu millor exemple, però ja sabem que no és així. En tot cas, gent d'idees completament confrontades sabien raonar la discrepància, rebatien amb arguments i eren conscients que el lideratge polític ha de ser edificant; que hi ha una responsabilitat directa en com la societat percep la democràcia a través dels diferents lideratges i que un dels llocs on la democràcia s'ensenya cada dia són les tribunes on s'expressen els nostres representants. També des dels mitjans de comunicació, especialment els públics, que tenen una funció i una responsabilitat en la solidesa (o debilitament) de la democràcia.

Tot això, un dia es va començar a trencar; gairebé

podria posar-hi la data i els noms i cognoms dels seus promotors. La irrupció de Ciudadanos a la política (va començar a Catalunya no pas per accident) representa una ruptura deliberada, calculada i, és clar, finançada.

L'esperit volgudament analfabet, barroer i falsament directe que va imposar aquell projecte va contaminar la política i va arrossegar alguns partits i alguns polítics a competir amb el mateix llenguatge. Aclareixo: no vull dir que els seus representants fossin analfabets; sovint eren tot el contrari. Em refereixo a la vulgarització i simplificació dels debats per tal de rebaixar el nivell de les nostres institucions als ulls de la societat, i trencar el respecte que ens han merescut secularment les institucions de la Generalitat (Parlament, Govern, Presidència). Aquell partit avui és cadàver, però el seu esperit viu dins d'alguns espais polítics. El mateix PSC ha heretat l'al·lèrgia a

la catalanitat que tenia Ciudadanos, encara que ho fa més seguint les "instruccions" de Felip Vè que no pas copiant l'estil de Lerroux, Rivera i Arrimadas.

Lluitarem contra aquesta manera de fer. Nosaltres no paguem mariachis contra els nostres adversaris, ni pseudomitjans digitals a través de diner públic, ni productores per generar continguts audiovisuals que siguin afins, ni grups de comunicació des de diputacions pactades amb el PSC. En paguem les conseqüències, però no canviarem de manera de fer. Per més que ens facin xantatges, guerres brutes i assenyalaments com els que ahir es van perpetrar al Congrés dels Diputats, i que avui ja ha tingut les primeres conseqüències.

D'altra banda, no ens ha de passar per alt el que s'amaga rere un detall que m'ha cridat l'atenció. Els qui ens estimem la llengua catalana, la llengua dels Països Catalans, la imatge d'ahir és especialment dolorosa:

una presidenta balear té la coherència d'adreçar-se a la cambra amb la nostra llengua comuna per donar la paraula al portaveu d'un partit català, i aquest intervé... íntegrament en castellà. Parlar en castellà quan la mateixa presidència del Congrés utilitza el català per donar-te la paraula ja és tota una declaració d'intencions. Després d'anys, dècades, de reclamar que el català sigui una llengua oficial a les Corts espanyols i finalment aconseguir-ho, el portaveu d'ERC no la fa servir. Deu pensar que el català és més per a les biblioteques i el castellà per al tiktok, però aquesta falta de respecte a una lluita tan intensament sostinguda per tot l'independentisme, i naturalment per moltíssima gent d'ERC, com l'enyorat Francesc Ferrer i Gironès, fa molt de mal a la llengua i al país. Només per respecte a tanta gent que ha estat víctima de discriminació i persecució per parlar en català, al Congrés s'hauria de fer servir sempre.

EL MUNDO

Junts denuncia acoso en la calle a una diputada en Madrid tras el "señalamiento" de Rufián

Puigdemont ha acusado este miércoles a Rufián de traspasar "todas las líneas de la decencia" y de "ensuciar la memoria" de su partido

  30 comentarios

El portavoz parlamentario de ERC, Gabriel Rufián, conversa con la diputada de Junts Marta Madrenas, el pasado martes. EFE

Junts

MÉS JUNTJS

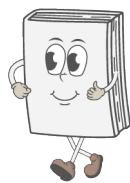
Pàgina 3

IRENE NEGRE

Diputada del Parlament

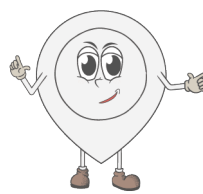

UN LLIBRE

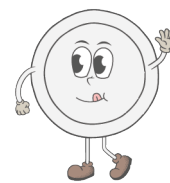
Ara mateix, la meua lectura habitual passa més pel Codi Penal o el Codi Civil que per la literatura, per la feina parlamentària i els estudis de Dret. Tot i això, intento trobar moments per llegir per plaer. La trilogia “Demana’m el que vulguis” de Megan Maxwell em va enganxar especialment. És una lectura intensa per desconnectar. Llegir sempre és una manera de créixer i descobrir noves mirades.

UN LLOC

Passejar per la muntanya en família és un dels meus espais imprescindibles, tot i les al·lèrgies. És un moment per desconnectar del ritme frenètic i reconnectar amb allò important. La natura posa tot en perspectiva, abaixa el soroll i ens ajuda a escoltar-nos. Caminant entre arbres, trobo un equilibri que costa mantenir. És un espai de calma i també de força.

UN PLAT

Els canelons de la meua mare no són només un plat, sinó un record viu de família, de diumenges a casa i de moments compartits que donen sentit a tot. Darrere de cada mos hi ha estima, tradició i una manera de fer sense presses però amb molta cura. Enmig d’una agenda exigent, tornar als sabors de casa és tornar a l’essencial, recordar d’on vinc i tot allò que m’ha fet ser qui soc. La cuina, sobretot la de la meua mare, és arrel, identitat i refugi.

MANIFEST DE L'1 DE MAIG - DIA INTERNACIONAL DELS TREBALLADORS

Junts defensa la reducció de la pressió fiscal davant el “doble espoli” que pateix la classe mitjana i treballadora

El Primer de Maig és el dia del treball i els catalans ens hi sentim sempre interpel·lats. El treball ha estat i segueix sent el nostre factor principal de realització individual i col·lectiva, de progrés i benestar i així com ho ha estat sempre, el factor determinant del la cohesió i consistència col·lectiva.

Una de les principals preocupacions dels catalans és que hi hagi ocupació de qualitat i salaris dignes. Això avui és certament més difícil pel nivell impositiu que han de suportar els catalans. Les polítiques espoli-

adores que representen tant el dèficit fiscal de Catalunya com l’afany recaptatori dels governs socialistes espanyol i català, ofeguen la nostra capacitat d’estalvi i inversió, retallen el poder adquisitiu de les classes mitjanes i treballadores, i empobreixen el país.

A aquest doble espoli, cal afegir les polítiques errònies que frenen el dinamisme que necessita avui el mercat de treball i escapcen les seves possibilitats d’èxit. La mala gestió del govern de Salvador Illa ha aconseguit que mestres,

metges, pagesos i pescadors hagin hagut de treure les seves reivindicacions al carrer, i cada cop són més els sectors que pateixen les conseqüències del desgavell del govern socialista.

És avui, aquest Primer de Maig de 2026, un moment oportú per reivindicar la necessària evolució del nostre model econòmic vers nous paradigmes intensius en coneixement, valor afegit, us generalitzat de la tecnologia, ocupació de nivell, estable i amb salaris propis d’aquesta Europa avançada,

caracteritzada per la plena ocupació.

Això només serà possible reduint la pressió fiscal sobre treballadors i empreses, les exigències burocràtiques a l’activitat, amb salaris més alts i dignes, començant per un salari mínim interprofessional en correspondència amb el nivell de vida que és propi del nostre país. Exigim que els diners que produïm a Catalunya es quedin aquí i no marxin, perquè així puguem fer front a les necessitats de totes les famílies treballadores del nostre país: habi-

tatge, sanitat, infraestructures, educació, serveis socials...

Des de Junts hem defensat, defensem i defensarem la classe mitjana i treballadora, també els autònoms i petits i mitjans empresaris, base de la nostra economia i una part important de la nostra identitat com a catalans i que ens ha fet pròspers com a societat. I reiterem que només podrem disposar lliurement dels nostres recursos amb la independència. Per això, avui seguim reivindicant l’1 d’octubre i lluitant per la llibertat del nostre país.